

معامله دولت سوئد با رژیم اسلامی و بازگشت حمید نوری به ایران، همدستی با قاتلان هزاران زندانی سیاسی است

امروز مقام‌های دولتی سوئد و ایران خبر از انجام معامله کثیف سیاسی «تبادل زندانیان دو کشور» و بازگشت حمید نوری به ایران دادند. اگر خبر دستگیری دادیار سابق زندان گوهردشت و رسیدگی به پرونده قتل عام مخفیانه چندین هزار زندانی سیاسی و سرانجام محکومیت وی بدلیل جنایت جنگی و قتل، موجب شعف و تسلی خاطر هزاران انسانی گشت که همچنان داغ از دست دادن عزیزان خود را در دل دارند، خبر امروز مبنی بر بازگشت حمید نوری به ایران، برای خانواده‌های دادخواه، بسی تلخ و جانکاه است. باشد تا برآمد خیزش کارگری و توده‌ای و اعلام همبستگی عظیم اجتماعی مجدد با همه بازماندگان و داغداران قربانیان جنایات رژیم اسلامی، شوروشعفی دگر بار جانشین این تلخی گردد.

همزمان با اعلام خبر بازگشت حمید نوری به ایران، نیروهای امنیتی رژیم اسلامی، از حضور خانواده‌های دادخواه زندانیان سیاسی اعدام شده در سال ۶۷ در گورستان خاوران جلوگیری کردند. ممانعت از تجمع خانواده‌های زندانیان چپ اعدام شده در گورستان خاوران و حفر قبرهای جدید، همراه با دیوار کشی بتنی و خاک برداری و همچنین سوزاندن بقایای پیکرهای اعدام شدگان، بخشی از پروژه‌ای توحش آمیز رژیم اسلامی، با هدف از میان بردن آثار جنایات خود است.

معامله دولت سوئد و جمهوری اسلامی در تداوم سلسله مذاکرات و بندوبست‌هایی صورت می‌گیرد که در طی بیش از چهار دهه حیات ننگین رژیم اسلامی، به اشکال مختلف جریان داشته است. این واقعه، بار دیگر نشان می‌دهد که سرمایه داری غرب، بر غم هیاهوی ریاکارانه حقوق بشری و دموکراسی خواهی در جنایات و کشتار رژیم اسلامی مستقیم و غیر مستقیم دست داشته و دارد. این روند از معاملات ناپاک سیاسی، اکنون در آستانه انتخابات کذابی ریاست جمهوری ایران، شدت گرفته است. آمریکا و اتحادیه اروپا با جناح‌های ورشکسته رژیم اسلامی در مهندسی انتخابات کذابی بیت رهبری، همراه گشته اند. اقداماتی مانند، روی میز گذاشتن پرونده هسته ای، هیاهوی رسانه ای برای رقابتی ساختن بالماسکه انتخابات و زدوبندهای سیاسی پشت پرده از جمله، انجام معامله بر سر حمید نوری، جزئی از همین زدوبندهای کثیف سیاسی می باشند.

این زدوبندهای سیاسی نشانگر پوسیدگی و تباهی کلیت دستگاههای مقننه، قضائیه و اجرائیه نظام سرمایه داری است. معامله بر سر استرداد یکی از قاتلان هزاران زندانی سیاسی نه فقط تباهی سیاسی سیستم موجود، بلکه ماهیت بورژوازی اپوزیسیون رژیم اسلامی را نیز بر ملا میکند. اینان تمام هم خود را بکار گرفتند تا خیزش عدالتخواهانه مردمی و جنبش اعتراضی کارگران را به مجرای اقدامات حقوقی در نزد نهادهای بین المللی سرمایه سوق دهند، طومار جمع کنند، به دادخواهی و شکوه و شکایت در نزد نهادهای حقوقی سیاسی سرمایه پرداخته و پیشانی بر آستان قدرت بسایند.

اما خانواده‌های دادخواه زندانیان اعدام شده در سال ۶۷، همچون بخشی از جنبش عظیم عدالتخواهی ایران، ناگزیر هستند تا با درس گیری از زدوبندهای کثیف سیاسی میان دموکراتها و دیکتاتورها و با پشت کردن به سوداگری دلالتان سیاسی، تنها به نیروی عظیم و مستقل جنبش مردمی و کارگری تکیه کنند. تنها آن نهادهایی قادر می‌گردند بعنوان مراجع دادخواهی و عدالت گستری عمل کنند، که از درون همین خیزش‌ها برخاسته و بر ویرانه های نظام کنونی بنا شوند.

علیه نظام پوسیده سرمایه داری، علیه باندهای تبهکار سیاسی

زنده باد انقلاب سوسیالیستی

خرداد ۱۴۰۳ - ۱۵ جون ۲۰۲۴

تشکیلات کارگران انترناسیونالیست